

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

23 יולי 2014

תמ"ש 50108-12-13
תמ"ש 46207-04-14

בפני כבי' השופט ערן שילה

התובעת:

באמצעות ב"ב עו"ד אורית אמרתי

נגד

הנתבע:

באמצעות ב"ב עו"ד לורית גרון-גלבע

פסק דין

- 1
- 2
- 3 1. ענייניו של ההליך, שאלת המשמורת וחלוקת זמני שהייה של שני ילדיהם של הצדדים -
- 4 - תאומים ילידי 5.3.13 למען הסדרי הטוב יובהר, כי החליטים התנהלו במסגרת תמ"ש
- 5 50108-12-13 (תביעת התובעת), תמ"ש 46207-04-14 היא תביעת הנתבע למשמורת משותפת.
- 6
- 7 רקע
- 8
- 9 2. הצדדים נפרדו בשלהי שנת 2013. בחודש פברואר 2014 נקבע בהחלטה שיפוטית הסדרי
- 10 התראות זמניים "כמעט-שוויוניים", לאחר תקופה בה נהגו הסדרים "שוויוניים יותר", ובסוף
- 11 חודש מאי 2014 הוגש תסקיר מפורט ומעמיק. הצדדים הגיבו לתסקיר ביום 26.6.14 חתקיים
- 12 דיון במעמד הצדדים בו נשמעה גם העו"ס. בסוף הדיון הציע הבית המשפט מתווה שעיקרו
- 13 אימוץ המלצות התסקיר (בכפוף להצחרת הנתבע כי יעבור לגור באזור מודיעין) לרישום הילדים
- 14 לגן במודיעין (כפי שביקשה התובעת). הצדדים התבקשו להשיב למתווה בתוך מספר ימים.
- 15
- 16 3. צריכה האמת להיאמר, כי הצדדים "כמעט" תסכימו למתווה במלואו: לרבות, גם אם בדלית
- 17 ברירה, להמשך חלוקת הזמנים כפי שנהגה עד היום, לרישום הילדים לגן במודיעין (ולא
- 18 בירושלים), ולטיפול או תיאום הורי. הנתבע גם הסכים להעתיק את מגוריו לאזור מודיעין,
- 19 תנאי שהציבה העו"ס לצורך קביעת משמורת משותפת. דומה, כי נקודת אי-ההסכמה העיקרית
- 20 (ואולי היחידה) היתה בשאלה אם המשמורת תוגדר "משמורת משותפת" כפי שהמליצה העו"ס.
- 21

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

23 יולי 2014

תמ"ש 50108-12-13

תמ"ש 46207-04-14

4. כבר בדין הבחיר בית המשפט, כי ככל שקיימת הסכמה לגבי חלוקת זמני השהות, וכיון שאפטרופסות שני ההורים - הרלבנטית לקבלת החלטות בעניין הילדים - בכל מקרה אינה תלויה באופן הגדרת המשמורת, ספק אם ישנה חשיבות מעשית מכרעת לשאלת ההגדרה, ואולם דווקא העו"ס סברה כי בנסיבות "מבחינה טיפולית ומבחינה טובת הילדים" חשובה הגדרת המשמורת כמשותפת. משלא הושגה הסכמה כנקודה זו, ביקשה התובעת להגיש סיכומים, וכך נקבע בהחלטה מיום 6.7.14:

"הנתבע נתן הסכמתו למתווה הפשרה (ואף ציון כי יעבור למודיעין בטווח הזמן הקרוב), ואילו התובעת חסכמה על פני הדברים לכל רכיביו (מקום לימודים, חלוקת זמנים, ביטוח להליך של תנאים/הדרכת/הנחיה/טיפול להורים) למעט הקביעה כי המשמורת תהא משותפת (אף שלא ברורה המשמעות המעשית של כותרת זו - מחד; ואף שהעו"ס עמדה על החשיבות הטיפולית בקביעת כותרת זו - מאידך).

התובעת ביקשה לקבוע מועד להגשת סיכומים... כיון שהתובעת מבקשת זאת היא תוכל להגיש סיכומים תמציתיים בתוך 5 ימים (עד שבעה עמודים), ונתבע יוכל להגיש סיכומים מטעמו - אם ירצה לעשות כן - בתוך 5 ימים לאחר מכן (ובאותו ההיקף). הגבלת הזמנים והמקום נועדה לאפשר הכרעה מהירה שתאפשר רישום למוסדות הלימוד בשנה הבאה. מסיבה זו גם נבואה ימי הפגרה במניין הימים".

בנסיבות אלה, ומשתוגשו הסיכומים - המתניחים לכל השאלות שמלכתחילה היו במחלוקת ולא רק לשאלת הגדרת המשמורת - ניתנת הכרעה שיפוטית ביחס לעיקר טענות הצדדים, משל לא היתה הסכמה ל-99% מההיבטים המעשיים של סגירת המשמורת וחלוקת הזמנים. עם זאת, את הפסקאות הבאות - שנכתבו בקצרה על מנת לאפשר רישום, לוגן במודיעין (כאמור בהחלטה מיום 6.7.14) - יש לקרוא על רקע האמור.

דין והכרעה

5. לאחר תעיון במכלול החומר המצוי בתיק - ובפרט (אך לא רק) בסוגיות שהצדדים בחרו להתניח להן בסיכומים - החלטתי לאמץ את המלצות העו"ס בכפוף לתנאים שיפורטו.

6. המלצות אלה ניתנו במסגרת תסקיר מקיף ומעמיק (התופס 18 עמודים), והן מתבססות על חסדרי הראיה שכבר נהגים מזה מספר חודשים. כידוע:

"אמנם, בית המשפט הוא הפוסק, ואין בית המשפט מתפרק מסמכותו וחובתו להכריע בסוגיה שעל הפרק בשל היעזרותו

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

23 יולי 2014

תמ"ש 50108-12-13
תמ"ש 46207-04-14

- 1 בחוות דעת מומחים. עם זאת, ככל שמדובר בחוות דעת
2 מומחה בשאלות הנוגעות לטובת הילד, נפסק כי בית המשפט
3 יסטה מחמלצת המומחים רק אם קיימים טעמים נכבדים
4 ובעלי משקל ממש המצדיקים סטייה שכזו" (בע"מ
5 6593/06 פלוגית נ' היועץ המשפטי לממשלה (22.3.07)
6 פסקה 11 - השופטת ארבל; ההדגשה הוספה - ע"ש; בע"מ
7 9358/04 פלוגית נ' פלוגי (2.5.05) פסקה 10; לסקירה ראו גם
8 דני"א 1892/11 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלוגית
9 ((22.5.11)).
- 10
- 11
- 12 7. ויודגש, אין מדובר בבני זוג המתעתדים להיפרד ומבקשים להכריע בשאלת המשמורת במבט
13 צופה פני עתיד, אלא בבני זוג שנפרדו כבר בשלהי שנת 2013 ובחסדרי ראייה הנוהגים לפחות
14 מאז 20.2.14. כאמור, במסגרת ההחלטה מיום 20.2.13 אף צומצמו - למורת רוחו של הנתבע -
15 חסדרי הראיה שנהגו קודם לכן שהיו "שוויוניים" אף יותר.
- 16
- 17 8. עמדת העו"ס ניתנה אפוא לאחר "תקופת ניסיון" ממושכת ותוך התייחסות לחשפעתה על
18 הילדים. בעדותה ציינה העו"ס "החסדריים שנהגו עד היום הם טובים לילדים" (עמוד 7 שורה
19 12), והיא אף סברה כי מצמצום הניקף הזמן בו שוחים הקטינים עם כל אחד מהוריהם עלול לפגוע
20 בהם:
- 21
- 22 "הילדים רגילים תקופה לא מבוטלת מהחיים שלהם לשתי
23 דמויות תוריות... לכן אני חושבת שילדים ייגרם נזק
24 מהעדר של אחת הדמויות גם מצמצום הזמנים עם האמא
25 יגרם נזק, אבל גם מצמצום הזמנים של האבא" (עמוד 8
26 שורות 18-21).
- 27
- 28 9. כאמור, ביום 6.7.14 נזן הנתבע את הסכמתו למתווה שהוצע בתום הדין הנתבע אף הצהיר, כי
29 יעתיק את מקום מגוריו לאזור מודיעין כבר בקרוב "במטרה להתגורר סמוך לילדיו". זאת, אף
30 שביסוד הדברים היה מעוניין בהסדרי התראות שוויוניים יותר, ברישום הילדים למסגרת
31 חינוכית בירושלים גם בשנת הבא - והלין על כך שנכפה עליו לעבור למודיעין.
- 32
- 33 10. גם לאחר שהתובעת הודיעה כי המתווה האמור אינו מקובל עליה, הנתבע לא חזר בו מעיקר
34 הסכמתו, הסכים לרישום הקטינים לגן במודיעין, אך עתר בסיכומיו להרחבת חסדרי ההתראות
35 בלילה אחד, ולקביעת כי אף אחד מההורים לא יהיה רשאי להעתיק את מקום מגוריו ממודיעין
36 ללא הסכמה או אישור בית משפט (יתר התנאים שהוצבו קבועים גם כך בחוק). הנתבע תזר
37 ותצהיר על כוונתו לעבור למודיעין "באמצע אוגוסט ולכל היותר במהלך ספטמבר" (סעיף 32
38 לסיכומים).
- 39

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

23 יולי 2014

תמ"ש 50108-12-13

תמ"ש 46207-04-14

11. כאמור, התובעת התנגדה להגדרת המשמורת כמשמורת משותפת אך למעשה נתנה הסכמתה ליתר רכיבי המתווה. כעת, משנדרשה הכרעה שיפוטית התייחסה התובעת בסיכומיה לכל רוחב יריעת הטענות, ואולם נוכח הסכמת הנתבע (גם בסיכומיו) לעבור לאזור מודיעין, ולרישום הילדים לגן במודיעין, הדיון בחלק ניכר מהטענות אינו רלבנטי עוד. כך, בין היתר, הטענות בדבר אזור המגורים של הנתבע (התאמתו לילדים) (סעיף 17), הטענה כי "ריחוק גיאוגרפי אינו מאפשר משמורת משותפת" (סעיפים 40-47) והטענה בדבר הקשר בין התובעת לאחיה המתגוררים באזור מודיעין (סעיפים 18-21). הוא הדין לשורת השיקולים התומכים ברישום הילדים לגן במודיעין (סעיפים 53-43) - עניין שכיום מוסכם גם על הנתבע.
12. את התנגדותה למשמורת משותפת מבססת הנתבעת גם על "חוקת הגיל הרך" וגם על שיקולים פרטניים. לשיטת התובעת "במקרה בו בהתאם לתסקיר ע"ס בית המשפט סבור כי שני החורים מיטיבים, עליו להשתמש בחוקה שמהווה שובר שוויון וקובעת כי הילדים יהיו במשמורת האם" (סעיף 3 לסיכומים) ואולם, לא ברור לבית המשפט מדוע נדרשת "שבירת השוויון" ככלל, "שבירת שוויון" מתייחסת למצב בו שני הצדדים מתחרים, "דירוגם" שווה, ונדרש כלל הכרעה. ואולם, בענייננו אין מדובר בשני חורים שכל אחד מהם מבקש משמורת בלעדית, או במצב בו משמורת משותפת אינה אפשרית (לדוגמה בשל מגורים בערים שונות) ונדרשת הכרעה "בינארית", אלא במצב בו לשיטת העו"ס - המקובלת על בית המשפט - טובת הילדים היא להיות במשמורת משותפת: הן מבחינת הכותרת ה"משפטית" (ראו הסברי העו"ס לדוגמה בעמוד 10 שורות 10-12) והן מבחינת חלוקת זמנים המאפשרת זמנים משמעותיים לשני החורים; גם אם לא בחלוקה שווה. מדוע אמאי תפגע זכותם של הילדים לשני חורים משמעותיים, וזכותם של שני החורים להורות משמעותית?
13. התובעת התייחסה בסיכומיה לפסק הדין בעניין פלוני (בע"מ 1858/14 פלוני נ' פלוני (3.4.14)), בגדרו שב וציין בית המשפט העליון כי "חוקת הגיל הרך" שרירה וקיימת. ואולם, באותו מקרה מדובר היה בחורים שהתגוררו במקומות מרוחקים מאוד:
- "בעת תחילת ההליכים המשיכו שני הצדדים להתגורר בנצרת עילית, ואולם כפי שיפורט, בהמשך העתיקה המשיבה את מקום מגוריה לאזור המרכז, שם היא ממשיכה להתגורר חיום"
- וממילא, בגסיבות בהן היה צורך להכריע בין שתי חלופות של משמורת בלעדית (בשונה ממשמורת משותפת). לא בכדי ציין בית המשפט העליון, כי "כמובן ייטב אם תחול התקרבות פיסית במקומות המגורים", ואולם הכרעתו ניתנה שעה שהמרחק אינו מאפשר חלוקת זמנים

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

23 יולי 2014

תמ"ש 50108-12-13

תמ"ש 46207-04-14

- 1 או משמורת שוויונית יותר. לא אלה פנים הדברים בענייננו, מה גם שגם לאחר פסק הדין בעניין
 2 פלוגי החזקה, שהיא שרירה וקיימת (כוחה עמה, אינה חזות הכל (ראו, לדוגמה, תמ"ש (משפחה
 3 ת"א) 56724-11-13 ט.ה.ג' ל.מ. ע. (29.4.14) פסקאות 53-62).
- 4
- 5 15. זאת ועוד, נכון אני להניח לצורך הדין, כי גם ב-"תחרות" בין משמורת בלעדית למשמורת
 6 משותפת (כשתי החלופות אפשריות), כשכפות המאזניים שקולות, ניתן לעשות שימוש בחזקה
 7 לצורך הטיית הכף (השוו לדוגמה עמ"ש (מחוזי ת"א) 49158-07-13 ע' ש' ב' נ' ק' ש' (11.5.14)),
 8 ואולם לא אלה פני הדברים בענייננו: שעה שהעו"ס סברה שטובת הקטינים מצדיקה - באופן
 9 מובהק - את המשך חלוקת הזמנים השוויונית (כמעט), ואת הגדרת המשמורת כמשותפת; ושעה
 10 שדווקא שינוי מהמצב הנוהג כיום מעורר - בעיני העו"ס - חשש לפגיעה בילדים (ראו פסקה 8
 11 לעיל).
- 12
- 13 16. אומר כבר כאן את אשר נאמר בדין: לא ברור מהו המשקל שיש לכותרת "משמורת משותפת"
 14 בשונה משאלת חלוקת הזמנים: ככל שהתנגדות התובעת ל-"משמורת משותפת" מכוונת
 15 לצמצום היקף הזמנים בהם ישונו הילדים עם אביהם - דברי העו"ס הובאו מעלה, ואף התובעת
 16 הסכימה לחותם את חלוקת הזמנים על כנה; ככל שהכוונה היא לכותרת המשפטית שיש ליתן
 17 לחלוקת זמנים זו - גם כאן סבורה העו"ס (ובחקשר זה גם שינתה את דעתו של בית המשפט
 18 במהלך הדין), כי ישנה חשיבות "מבחינה טיפולית (מבחינת טובת הילדים" להגדרת המשמורת
 19 כמשותפת. אתיחס בקצרה לעיקר טענות הצדדים.
- 20
- 21 17. גם אם אנו, כי בתקופה שמאז לידת התאומים (בחודש מרץ 2013) ועד לפרידת הצדדים
 22 (בשלהי שנת 2013) היתה זו התובעת ששהתה יותר זמן עם הילדים (כאמור בסעיפים 9-11
 23 לסיכומים), וזאת חרף טענות הנתבע לחלוקת שוויונית מאז ומעולם (לדוגמה בסעיף 4
 24 לסיכומיו) - אין בכך כדי להטיל דופי בהמלצות העו"ס. יתר על כן, גם אם הכותרת "התובעת
 25 היתה הדמות הדומיננטית בחיי הקטינים לפני הפירוד" נכונה לגופה, אין מדובר בבני זוג
 26 שנפרדים כשילדיהם - לדוגמה - בני שש, ואז טוען מי מהחורים שהוא היה הדמות הדומיננטית
 27 עובר לפירוד. בענייננו, מדובר בפעוטות, אשר משך הזמן בו חיו הוריהם יחזיקו אינו ארוך
 28 מהתקופה שמחפירוד ועד היום - כאשר לאורך תקופה זו נהגו הסדרים כמעט שוויוניים. כמי
 29 שמסרה העו"ס, הילדים רגילים למציאות זו והיא גם הופנמה בעולמם הפנימי:
- 30
- 31 "אני לא רואה שיש דמות אחת שהיא ההורה המרכזי אלא
 32 שני הורים שהם דמויות הוריות מיטיבות ומופנמות על ידי
 33 הילדים" (עמוד 7 שורות 4-6).
- 34

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

23 יולי 2014

תמ"ש 50108-12-13
תמ"ש 46207-04-14

- 1 העניין לא התרשמה שזמינות הנתבע לילדים אינה מספקת לצורך חלוקת הזמנים שנקבעה (ראו
 2 גם סעיף 31 לסיכומי), או שהוא מתקשה בטיפול בקטינים, כך שאינני יכול לאמץ את הטענה
 3 "הנתבע עושה סטאז בהורות על גבם של הקטינים" ובגינה לשנות את חלוקת הזמנים. משנקבע
 4 כי חלוקת הזמנים ה-"כמעט-שוויונית" היא המתאימה בנסיבות (וכאמור: בסופו של דבר גם
 5 הצדדים הסכימו לה), קיימת נטייה טבעית שאופן הגדרת המשמורת יהיה בדומה לכך (אך לא
 6 זהו השיקול המרכזי בנסיבות).
- 7
- 8 ומגד, השיקול העיקרי שיכול היה להטות את הכף לטובת משמורת בלעדית לתובעת עניינו .18
 9 מערכת היחסים הטעונה בין ההורים (אם כי הנתבע טען - בדיון ובסיכומים - כי התמונה
 10 שהוצגה בפני בית המשפט אינה משקפת תקשורת טובה יותר המתקיימת בפועל). ואולם,
 11 העניין התרשמה כי לאורך התקופה הארוכה בה נהגת חלוקת זמנים כמעט-שווה הצליתו
 12 ההורים לתקשר באופן ענייני:
 13
- 14 "אני חושבת שההורים, למרות הצורך להוכיח את צדקתם,
 15 כן יכולים לתקשר בדברים מהותיים שקשורים לילדים.
 16 לדעתי שיקול הקשלים בתקשורת לא צריך להשפיע כרגע על
 17 המשמורת המשותפת" (עמוד 7 שורות 17-19).
- 18
- 19 יתר על כן, לשיטת העניין דווקא קביעת המשמורת כמשמורת משותפת - על פי כותרתה ועל פי
 20 חלוקת הזמנים - יחד עם כניסה להליך טיפולי עשוייה להביא לשיפור התקשורת והפחתת המתח
 21 בין ההורים (לדוגמה בעמוד 10). קביעת המשמורת כבלעדית, כך ניתן להבין מדברי העניין,
 22 עלולה דווקא לתרום להמשך המתיחות. לשיטתה, ככל שמתחים אלה לא יופחתו, וללא קשר
 23 לשאלת המשמורת הדבר ימגע בילדים:
 24
- 25 "גם אם המשמורת תהא אצל האמא זה לא חוסך מההורים
 26 איזושהי תקשורת הקשורה לילדים, במיוחד שמדובר
 27 בילדים קטנים... אם הם ימשיכו לגדול באווירה של חוסר
 28 אמון בין ההורים זו הבעיה של הילדים וזה לא משנה אם
 29 תהיה משמורת משותפת" (עמוד 7 שורות 24-28).
- 30
- 31 טוענת התובעת, כי "התנהלות הנתבע אינה מאפשרת חיים שלווים ונורמטיביים". אינני סבור
 32 שהתמונה העולה מהתיק מגיעה לכדי פגיעה בקיום חיים "נורמטיביים", אך גם ברור שמערכת
 33 היחסים אינה פשוטה. התרשמות העניין - שגם בית המשפט שותף לה - היא שהמאבק בעניין
 34 המשמורת וההכרה במקומו של כל אחד מההורים בחיי הילדים תורם למתחים, ודווקא
 35 הסדרתו באופן המעניק לשניהם מעמד שווה (וחלוקת זמנים כמעט-שווה) יכול לסייע בהפגתם.
 36 העניין התייחסה לכך, "שכל אחד מההורים תורם למצב הזה" (עמוד 8 שורות 3-4), ושדווקא
 37 קביעת משמורת משותפת עשויה למתן מתחים אלה:

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

23 יולי 2014

תמ"ש 50108-12-13

תמ"ש 46207-04-14

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36

"אני גם חושבת שמדובר על הורים שכל אחד מהם מרגיש צורך להוכיח את צדקתו. כשיעבור הצורך, מדובר על שני הורים... שרואים את הילדים מול עיניהם ויחיו מסוגלים לתקשורת הורית מיטיבה... בכל הנוגע למה שאת [ב"כ התובעת] אומרת לגבי הרצון של [מ] להיות מעורב בכל פרט, אני חושבת שזה בדיוק הסיבה שהמלצתי על הגישור... לא התרשמתי [מ] לא מבינה את החשיבות של המקום של [מ] כמו שלא התרשמתי [מ] לא מבין את המקום של [מ] התרשמתי שכל אחד חושש למקום שלו... אני חושבת שחשונה בנסיבות ההגדרה של 'משמורת משותפת' מבחינה טיפולית ומבחינת טובת הילדים."

19. התובעת מתייחסת גם להטבות הכלכליות הקשורות בקביעת המשמורת אצל, תוך התייחסות להצעת חוק הנותנת "הטבה של פטור ממע"מ להורה משמורן". הכוונה היא, ככל הנראה, להצעת חוק מס ערך מוסף (הטבה במס בעסקה לרכישת דירת מגורים מוטבת) תשע"ד - 2014. עוד נאמר, כי "יכול להיות מצב" בו גוף המעניק הטבות כלכליות להורה יחיד לא יעניק הטבות אלה לאף אחד מהצדדים במקרה של משמורת משותפת, וכן כי קיימות הטבות אשר במקרה של משמורת משותפת יתחלקו בין ההורים בשווה ולא יינתנו לתובעת בלבד.

20. בית המשפט אינו יודע כיצד מתחלקות החטבות במקרה של משמורת משותפת. הצעת החוק הנוכרת מגדירה "רוכש זכאי" בין היתר כמי הוא "הורה לילד אחד לפחות הנמצא בחזקתו". ואולם, גם אם תעבור הצעת החוק בנוסח זה, לא ברור כיצד יפורש ויושם בנסיבות של משמורת משותפת. אף לא ברור, אם יהיו בני הזוג או מי מהם זכאים - או לא - לפטור ממע"מ בהתאם לאותו חוק גם מסיבות אחרות. ברם, גם אם לקביעת משמורת כאמור תהיינה השלכות כלכליות (בכל הנוגע לאבדן הטבות אלה או אחרות), אפשרות זו לא הוכחה - ובכל מקרה בנסיבות אלו בה כדי להטות את הכף שעה שטובת הקטלנים היא משמורת משותפת. אם אכן יסתבר, שבעקבות קביעת המשמורת באופן האמור נדרש מי מההורים להוצאה כבדה יותר, יתכן שיהיה לכך ביטוי בפסיקת המזונות, אך שיקול זה - שלא הוכח לגופו - אינו מצדיק בנסיבות הקונקרטיות את דחיית המלצות העו"ס. לא למותר לציין, כי לא כל החטבות אליהן מתייחסת התובעת נוגעות ישירות לצרכי הילדים (לדוגמה פטור ממע"מ ברכישת דירה).

21. סוף דבר, ואף אם נתעלם מכך שכמעט וניתנה הסכמה בכל הסוגיות למעט "הכותרת", ניתן לראות שלטענות שהועלו כלפי המלצות העו"ס תשובות ראויים, ואין הן עולות כדי "טעמים נכבדים ובעלי משקל ממשי המצדיקים סטיית" מהמלצותיה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

23 יולי 2014

תמ"ש 50108-12-13
תמ"ש 46207-04-14

22. עוד מקובלת עלי גישת העו"ס, והדברים נאמרים ביחס לרצונו של הנתבע בהרחבת הזמנים בהם שוקים הילדים עמו, כי במצב הדברים הנוכחי אין מקום להרחבת זמני השתות עם הנתבע. העו"ס ציינה, כי:
- "בהנחה שחם (הצדדים) ילכו לתיאום הורי ויהיה שיפור בתקשורת ביניהם והם יחיו מסוגלים לשמש צוות הורים שמחליט לילדים, אז בתהליך הזה יישקל הנושא של עוד לילה והרחבה באופן כללי של הביקורים, כי כיום הילדים הגיעו לאיזון לאחר תקופה ארוכה, וכדי לשנות את האיזון טובת הילדים שהדבר ייעשה בשלב שהתורים מסוגלים לתקשורת טובה יותר" (עמודים 9-10).
- אינני מביע כל עמדה לגבי שינוי עתידי, ברי כי לא זחו הזמן לדון בכך. יתר על כן, יש להבחיר כי גם לא מדובר בנושא שיש לדון בו מחדש בתוך זמן קצר: אין לאפשר מצב בו ייוותר המאבק על חלוקת הזמנים והתפקידים. תלוי ועומד, מרחף מעל הצדדים וילדיהם בכל זמן נתון. אחת המטרות של המלצות העו"ס חיתה להביא למצב של וודאות, להפחית מתחים, ולאפשר לכל אחד מהורים בטחון לגבי מקומו בחיי ילדיהם. מטרה זו תומכת, לשיטת העו"ס, בהגדרת המשמורת כמשותפת, ותיה תומכת בכך שבתקופה הקרובה לא יהיה מקום למאבקים נוספים בסוגיות אלה.
23. על שני הצדדים להימנע מכל פעולה שעלולה אפילו להצטייר כפגיעה במקומו, חשיבותו ותפקידו של ההורה השני בחיי הילדים. גם אם לדברי העו"ס התנהלות הנתבע היא - לשיטתו שלו - בבחינת "התגוננות" ושמירה על מקומו בחיי הילדים, עליו להימנע מפגיעה במקומו של התובעת, שאף היא, בדיוק באותה מידה כמותו, הורה מיטיב לילדים. תקוות העו"ס היא, שהגדרת המשמורת כמשותפת תהווה, בין היתר, גושפנקא למקומו של הנתבע בחיי הילדים, ויש לקוות שגושפנקא זו תאפשר יתר נינוחות וגמישות בהתנהלות היומיומית. אמנם, לא זו הסיבה היחידה לאופן בו המליצה העו"ס על הגדרת המשמורת כמשותפת, ואולם יש לקוות שגם תכלית זו תתממש.
24. ולבסוף, יש לזכור, כי "פסק דין בענייני משמורת ילדים או מזונות ניתן לשינוי עת שונו נסיבות המקרה" (ת"א (מחוזי מרכז) 3754/07 וגגר ג' בהג-אדד (14.6.09); ע"א 149/88 פרי ג' פרי, פ"ד מב(3) 289 (1988)). סוגיות של משמורת והסדרי ראייה ניתנות לעיון מחדש, אם יסתבר שדברים התפתחו אחרת מהמצופה וישנה הצדקה לכך. בענייני פסק הדין אינו משנה מן המצב הקיים - לדוגמה על דרך הרחבה או צמצום של חלוקת הזמנים או על דרך של העתקת מקום מגורים. הילדים יירשמו לכן במודיעין (כפי שביקשה התובעת), וחלוקת הזמנים אליה רגילים הקטינים, ואשר שינוי ממנה עשויה להשפיע עליהם שלא-לטובה (כפי שסברה העו"ס), יישאר כשהוא. אם

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

23 יולי 2014

תמ"ש 50108-12-13
תמ"ש 46207-04-14

- 1 בחלוף הזמן יסתבר כי הסדרים אלה אינם מיטיבים עם הילדים, ניתן יהיה לשקול אותם
- 2 מחדש, ואולם אין הצדקה לשנותם כעת בשל חששות שאולי לא יתמששו.
- 3
- 4 25. על רקע כל האמור בית המשפט מאמץ את החלופה השלישית בתסקיר מיום 30.5.14. כיון
- 5 שיתכן שיידרשו השלמות והתאמות שונות (לדוגמה בכל הנוגע לחגים שלא מופיעים בתסקיר),
- 6 וגם על מנת לאפשר הכרעה במקרה של אי-הסכמות, ניתנות לעו"ס סמכויות לפי סעיף 19 לחוק
- 7 הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב - 1962 למשך שנה (העו"ס תוכל לעתור להארכת
- 8 הסמכויות אם תסבור שיש בכך צורך). הכרעה זו מתבססת על התחייבות התובע להעתיק את
- 9 מקום מגוריו למודיעין או סביבתה הקרובה. חובה עליו לעשות זאת בתוך שנה, טוב יעשה אם
- 10 יקדים את המעבר (כפי שטען שבכוונתו לעשות). הכרעה זו מתבססת גם על אימוץ המלצת
- 11 העו"ס להפניית הצדדים "להליך של גישור ותיאום הורי" שמטרתו גם סיוע בקבלת החלטות
- 12 במקרי אי-הסכמה ובעיקר שיפור התקשורת וחשמירה על מקומו של כל אחד מההורים בחיי
- 13 הילדים. העו"ס מתבקשת להפנות את הצדדים להליך מתאים עבורם. בעלותו - ככל שתהיה -
- 14 יישאו הצדדים בשווה, אף זאת כחלק מהמלצות התסקיר וכתנאי למשמורת המשותפת.
- 15
- 16 26. בהתחשב בתוצאות ובמכלול הנסיבות ישא כל צד בהוצאותיו.
- 17
- 18 27. בית המשפט מודה לעו"ס.
- 19
- 20 28. עותק מפקס הדין יועבר לצדדים ולעו"ס. המזכירות תסגור את שני התיקים שבותרת.
- 21
- 22 ניתן היום, כ"ה תמוז תשע"ד, 23 יולי 2014, בהעדר הצדדים
- 23

מסמך מס' 7/14
מסמך מס' 7/14
מסמך מס' 7/14

ערן שילה, שופט

- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30